

ת"פ 47627/07/15 - מדינת ישראל נגד שירה יצחקי בעצמה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 47627-07-15 מדינת ישראל נ' יצחקי

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד דן
כהן
המאשימה
נגד
שירה שרה יצחקי בעצמה וע"י עו"ד יניב
שגב
הנאשמת

גזר דין

כתב-האישום

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני אשר גובש בהליך גישור שיפוטי, בעבירה של ייצור, הכנה והפקה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, החל מיום 21.3.15 שכרה הנאשמת בית במושב גאולים. במהלך חודש אפריל 2015 הקימה הנאשמת בבית "מעבדה" לגידול קנבוס, כשלשם כך רכשה שתילי קנבוס, חומרי דישון, אדניות ואמצעים רבים לצורך גידול הסם. סביב חצר הבית, הנאשמת הקימה גדר במבוק ובנתה בחצר מבנה עשוי בטון לצורך ייבוש העלים. בנוסף, הנאשמת צידה את מעבדת הסמים בשתי יחידות ספקי כח, מפוחים, מאווררים, אבקת השקיה, חומרי הדברה, מכונת עישון דיגיטלית, ניילון למכונת עישון דיגיטלית, אוהל גידול, קוטל חרקים ביולוגי, חומרים ביולוגים ומינרליים, טפטפות, שתי יחידות אקווריום ובתוכן ספוגים וחצץ לבן, 12 יחידות חשמל, שכללו נורות וכיסוי נירוסטה, ושתי מנורות.

החל מחודש אפריל 2015 ועד לאמצע יולי 2015, הפיקה הנאשמת ב"מעבדה" סם מסוג קנבוס לרבות גידול הצמחים וייבוש העלים. ביום 14.7.15 נתפסו ב"מעבדה" עציצים ושתילי קנבוס בשלבי צמיחה שונים, כדלקמן: בחדר אחד בבית נמצאו 300 עציצי קנבוס בגדלים שונים; בחדר אחר נמצאו 200 עציצי קנבוס בגדלים שונים; בחצר נמצאו 500 שתילים בגדלים שונים; במבנה הבטון נמצאו 3 שקים שהכילו סם מסוג קנבוס אשר עבר ייבוש, במשקל של 9.1 ק"ג; בסלון הבית נמצאה קופסה המכילה סם מסוג קנבוס ובמגירה במטבח נמצאה קופסה נוספת שהכילה סם מסוג קנבוס. סך הכל נתפס ב"מעבדה" סם מסוג קנבוס בכמות של 100 ק"ג. כתב-האישום המתוקן מסתיים בהבהרה לפיה,

לנאשמת מיוחס גידול והפקה של הסם ביחד עם אחר המבוגר ממנה ב-10 שנים.

תסקיר שירות מבחן

3. במסגרת ההסדר הדיוני נשלחה הנאשמת לשירות מבחן לקבלת תסקיר בעניינה. מהתסקיר שנערך ביום 26.12.16 למדתי כי הנאשמת רווקה, כבת 33, מצויה בתנאים מגבילים בבית הוריה. עד למעצרה התגוררה בתל אביב ולא עבדה במשך מספר חודשים, ומזה כשנה עובדת במחלקת הדוברות של הספארי ברמת גן בחלקיות משרה בשעות בוקר באישור בית-המשפט.

הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד, בעלת תעודת בגרות, שירתה שירות צבאי מלא ביחידה מובחרת ולשביעות רצון מפקדיה. לאחר שחרורה, עברה להתגורר בתל אביב והחלה לעבוד כמלצרית וברמנית במסעדה בתל אביב, בה עבדה במשך 12 שנים ועד לשנת 2015. מתיאוריה עלה, כי באותן שנים ניהלה אורח חיים בלייני שכלל גם שימוש בסמים מסוג "גראס". בחודש מרץ 2015 הפסיקה לעבוד במסעדה ותיארה תקופה משברית סביב קשיים בריאותיים ומצב רגשי ירוד נוכח פרידה מבן זוג עימו ניהלה קשר במשך 4 שנים.

הנאשמת תיארה בפני קצינת המבחן את ההיכרות עם בן-זוגה האחרון, גבר כבן 43 אשר מצוי היה בתהליכי פרידה מאשתו. במסגרת קשר זה, נהגו הם להשתמש יחד בסמים מסוגים שונים. מתיאוריה עלתה דמות של גבר בעל דפוסים עברייניים ולדבריה ביוזמתו פנתה לביצוע העבירה הנדונה. מאז נעצרה, נמנעת מקשר עמו.

קצינת המבחן מציינת כי להערכתה, בהדרגה הפך השימוש בסם להתמכרותי והיווה מענה למצוקות רגשיות עמן התקשתה להתמודד נוכח חוויות שחוותה בילדותה. עוד עולה מהתרשמות כי מדובר באשה צעירה המתאפיינת בדימוי עצמי נמוך ובלתי מגובש ובמסגרת היחסים עם בן זוגה, נחשפה למצבי סיכון שונים בעוד התקשתה היא להציב גבול להתנהגותה והתאפיינה בדפוסים של ריצוי ותלות.

במסגרת פיקוח מעצרים, שולבה הנאשמת במסגרת תעסוקתית שהוזכרה לעיל -הספארי ברמת גן (שם עובד אביה). בנוסף, חרף התלבטות ראשונית, השתלבה לבסוף בטיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות ברמת גן באמצע דצמבר 2015.

בדיווח שהתקבל מהעובדת הסוציאלית שטיפלה בנאשמת במשך כשנה, צוין כי השימוש של הנאשמת בסמים קשור לקשייה הרגשיים הניכרים, הנובעים מאירועי ילדות טראומטיים. בדומה להתרשמות קצינת המבחן, עולה דמות של נאשמת בעלת דימוי עצמי נמוך, נטייה לרצות אחרים ולהשפעת אחרים. הנאשמת הגיעה לטיפול בהיותה שרויה במצב של דכאון, בעצב ובחרטה רבה על מעשה העבירה בו היתה מעורבת ושותפה לו.

הטיפול ביחידה כלל שיחה פרטנית וקבוצה טיפולית בתדירות של פעם בשבוע ובדיקות שتن פעמיים בשבוע, כשהנאשמת שיתפה פעולה באופן מלא ומסרה בדיקות שتن נקיות מסמים לאורך התקופה.

לצד התעסוקה והטיפול בבעיית ההתמכרות, הנאשמת שולבה בפרויקט לימודי בשיתוף אוניברסיטת תל אביב - פרויקט "אוניברסיטה בע"מ" במהלכו היא לומדת פעם בשבוע.

בהתייחסותה לביצוע העבירה נושא גזר הדין, מסרה הנאשמת כי הרקע הוא בהיכרות עם בן הזוג כשהיוזמה, כמו גם הביצוע של גידול הסמים, נעשה על ידו. ציינה, כי היתה שותפה בחתימה על שכירות המקום והיתה מודעת לגידול הסמים ולכל המתרחש. עם זאת חרף חששה אז והבנתה כי מדובר בעבירה, התקשתה לעצור ולהציב גבול לבן הזוג ולעצמה. היא תיארה תלות רבה שחשה אז בבן הזוג וכן בסמים לצד הנאה, גם על רקע רצון לקבל סמים באופן שוטף כמענה לצרכיה ההתמכרותיים.

שירות המבחן מצוין, כי בהתייחסותה, מן הפן האחד, לקחה אחריות על ביצוע העבירה ברמה הקונקרטית. מן הפן השני ניכר כי ברמה הרגשית, חווה את עצמה בביצוע העבירה כגורם פסיבי, מנוצל וחסר אונים.

בסופו של יום, קצינת המבחן מתרשמת כי ברקע לביצוע העבירה לא עומדים קווים עברייניים באישיותה של הנאשמת אלא קשייה הרגשיים, התמכרותה לאורך השנים לסמים כדרך התמודדות, נטייתה לתלות וריצוי בשילוב עם טשטוש הגבולות סביב הסמים וחשיפה לגורמים שוליים. כיום הנאשמת מבינה את חומרת מעשיה, חווה בושה רבה נוכח התנהלותה וההליך הפלילי המתנהל נגדה והיא מצויה בתחילת בחינת דפוסיה שעמדו בבסיס התנהלותה השולית. בסיוע הטיפול בו נמצאת בשנה האחרונה, החלה הנאשמת לעבד טראומות העבר, מחזקת את בטחונה העצמי, לומדת להעריך היכולות הקיימות בה ומתכננת תכניות לעתיד.

לאחר ניתוח גורמי הסיכון והסיכוי קצינת המבחן מסכמת, כי הנאשמת מצויה בהליך טיפול משמעותי ממנו היא נתרמת וקיים צורך בתקופת טיפול ממושכת על מנת להמשיך ולהעמיק במצבה כמו גם בביצוע העבירה והמניעים לה. קצינת המבחן סבורה שיש לחזק את הליך השיקום לרבות את הרובד התעסוקתי, שכן במקום העבודה היא חווה הערכה מצד סביבתה ומנהליה. על כן שליחתה לעונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יהיה בו כדי לגדוע את ההליך השיקומי.

בסופו של יום, ממליצה היא להשית על הנאשמת צו מבחן למשך שנה במהלכו תמשיך את הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות ויוטל עליה צו של"צ בהיקף של 350 שעות.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

4. לנאשמת אין עבר פלילי. מטעם התביעה הוגשה אסופת תמונות של "מעבדת" הסמים (ת/1), וכן מסמך ולפיו שווי שעון רולקס שנתפס עומד על 41,800 ₪ (ת/2).

כמו כן, הוגשה הודעת הנאשמת מיום 14.7.15 (ת/3) ממנה עולה כי שמרה היא על זכות השתיקה לאורך כל החקירה. הודעה נוספת מיום 15.7.15 (ת/4), שהוגשה בהסכמה במסגרת הראיות לעונש, מעלה כי הנאשמת מסרה גרסה לפיה היא האחראית הבלעדית לביצוע העבירה על כל רבדיה, לרבות שכירת הבית וגידול השתילים. בהודעה זו מוזכר אדם בשם "יניב" אותו תיארה כידיד שלה, כמי שאינו מעורב בעבירה ושמרה על זכות השתיקה לשאלה אם קיים ביניהם קשר רומנטי. כן תיארה מערכת יחסים עם ארוס שלה.

ראיות מטעם ההגנה

5. ההגנה הגישה את כל הודעותיה של הנאשמת (לרבות ת/3 ות/4) על מנת להביא בפני בית משפט את רצף חקירותיה. בהמשך לחקירות שהתקיימו ב-14.7.15 ו-15.7.15 (ת/3, ת/4), מסרה הנאשמת הודעה נוספת ביום 16.7.15 (נ/3) במהלכה חזרה על גרסתה כי היא האחראית הבלעדית לגידול השתילים ואחזקת המעבדה, תוך שהמשיכה לסרב ולמסור פרטים אודות "יניב". בחקירה נוספת מיום 20.7.15 (נ/4) דבקה בגרסה זו ובסופה אף ביטאה חרטה על מעשיה.

כמו כן הוגשה אסופת מסמכים (נ/5), הכוללת: מכתב מאת מנהלת סניף תל אביב של "אוניברסיטה בע"מ" ממנה עולה השתתפותה הפעילה של הנאשמת, סקרנותה, המוטיבציה הקיימת בה "לפתוח דף חדש" וכי כל אקט שימנע המשך לימודיה, עלול לפגוע בתהליך בו החלה; קבלה לפיה שולם סך של 12,500 ₪ עבור שעון רולקס; מסמך רפואי, מכתב ממעסיקיה לשעבר, תעודת בגרות ומכתבים מאת מעבידיה בספארי המלמדים על הצטיינותה של הנאשמת בעבודה ויכולותיה לתרום לקהילה, כשמדי יום מוכיחה היא הבנה לחומרת מעשיה.

6. במסגרת אותה אסופה, הוגשו מכתבים מאת העו"ס המטפלת ביחידה להתמכרויות, לרבות דו"ח עדכני מיום 11.1.17, אשר נערך לאחר קבלת התסקיר האחרון. להתרשמות המטפלת, הנאשמת מביעה חרטה אמיתית ועמוקה על מעשיה, לוקחת אחריות מלאה על מעורבותה ומתוארת כבחורה חיובית ביותר, כשאלמלא טראומות ילדות קשות שעברה, לא היתה מגיעה למעגל הסמים. מצוין עוד, כי הנאשמת מנסה לשקם את חייה, מביעה בוושה על מעשיה, מבקשת מחילה, ומצויה היא בתהליך טיפולי חיובי ביותר במהלכו היא מטפלת בעצמה, עובדת, תורמת לקהילה ומנסה לתקן את מעשיה.

7. כעדת אופי התייצבה הגב' שגית הורוביץ, דוברת הספארי, אשר תיארה את תפקודה החיובי ביותר של הנאשמת. פירטה כי הנאשמת עבדה כעוזרת הדוברת, השתלבה במהירות במקום העבודה, תרמה מזמנה והתגלתה כאשה כשרונית כשהשתיים הצליחו לעבוד באופן נפלא יחדיו.

טיעונים לעונש

8. ב"כ המאשימה עותרת להכריז על הנאשמת כסוחרת סמים, ביקשה לקבוע מתחם ענישה אשר נע בין 38 עד 48 חודשי מאסר ולהעמיד את עונשה של הנאשמת על 40 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת

מעצרה (14.7.15 עד 13.8.15) לצד מאסר על תנאי וקנס משמעותי.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הזכירה, שמדובר ב"מעבדת" סמים שהוקמה בבית אותו שכרה הנאשמת במושב, כשהנאשמת רכשה ציוד רב, הקימה גדר כדי להסתיר את המעבדה ומבנה בטון לצורך יבוש הסם. מדובר בביצוע עבירה ממושכת במהלך כשלושה חודשים. כמות העצמים והשתילים שנתפסו פורטו בכתב האישום, כששלושת השקים שנתפסו בתוך המבנה הכילו סם מוכן במשקל של 9 ק"ג מוכנים להפצה, וסך כולל של 100 ק"ג סם.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ציינה התובעת לזכותה של הנאשמת את הודאתה במיוחס לה והיעדר עבר פלילי. עם זאת, תיארה כי כפי שעולה מחקירותיה, הנאשמת טענה שהיא האחראית הבלעדית, שללה שהיא "קוף" ולא היתה מוכנה למסור שום פרט מעבר לכך. לעניין זה הזכירה כי כתב האישום אמנם תוקן והוזכר אותו אחר אשר מבוגר ממנה כ-10 שנים. עם זאת, הטענה כי היוזמה והביצוע הם של בן הזוג לא עלתה בחקירה, ועד היום הנאשמת לא מסרה כל פרט אודות אותו אחר אם כי היא משליכה את האחריות עליו. באשר להליך השיקומי, לא התעלמה התובעת מהמלצות שירות המבחן אך טענה כי המדובר בהליך שאינו מצדיק סטייה ממתחם הענישה למרות שניתן להגדיר את התסקיר שהוגש כתסקיר חיובי.

חרף כל הנסיבות לקולא, טענה ב"כ המאשימה כי מתופעת מעבדות הסמים ניתן ללמוד כי לרוב מדובר באנשים צעירים ללא עבר פלילי, אשר נמצאים במצוקה כלכלית, ולכאורה מנהלים אורח חיים נורמטיבי, שנמצאים "מתחת לרדאר המשטרה", עובדה שמקשה על חשיפת העבירה.

עתרה היא לקנס משמעותי שכן המניע לביצוע העבירות הוא כלכלי של עשיית רווח קל ומהיר והדגישה, כי הקמת ה"מעבדה" דרשה ממון רב. חזרה היא על עתירתה להכריז על הנאשמת כסוחרת סמים ולהורות על חילוט הכסף שנתפס ושעון הרולקס. לעניין זה הפנתה ב"כ המאשימה לגרסאות הסותרות שמסרה הנאשמת אל מול קבלה לא ברורה שהגישה היא באסופת המסמכים נ/5.

9. הסיגור הדגיש את נתוניה האישיים של הנאשמת, תיאר אותה כבחורה בעלת דימוי עצמי נמוך וטען, כי כל המסמכים שהוגשו בעניינה מלמדים כי ברקע לביצוע העבירה עומד רצונה לרצות חבר מבוגר ממנה כשהיא תפסה עצמה כפסיבית וחסרת אונים.

הנאשמת הוכיחה שילוב בתהליך טיפולי הכולל נדבכים רבים ורציניים של טיפול ביחידה להתמכרויות, לימודים, עזרה לנזקקים ותעסוקה - הכל תוך נכונות מלאה לטיפול ורצון להתקדם בחיים. ביקש הוא לשכנע כי השימוש בסמים קשור קשר ישיר לפן הרגשי, כשברקע טראומות ילדות אותן הנאשמת מבקשת שלא לתאר, אך לדבריו המדובר בטראומות קשות מנשוא. הנאשמת הגיעה לטיפול במצב של דכאון ועצב ושולבה בטיפול אינטנסיבי של 5 ימים בשבוע שכולל שיחות פרטניות, קבוצתיות ובדיקות שתן נקיות.

הפנה להתייחסותה לעבירה כשלא הצליחה לשים גבול לבן הזוג וכיום לוקחת היא אחריות כנה על כל מעשיה. את המעצר היא תופסת כמנוף חיובי לשינוי וכיום מבינה את המניעים מאחורי ביצוע העבירה. אין המדובר באשה

בעלת קווים עברייניים, קיים בה פוטנציאל שיקומי ממשי, ולאור מכלול הנסיבות עותר הוא לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום ולהשית עליה עונש אשר יאפשר לה להמשיך באותו תהליך שיקום מקיף ולא לגדוע אותו. הסניגור המלומד הזכיר כי מדובר באשה בת 34 אשר מעוניינת להקים משפחה ולהתחתן, כך שגם לנתון זה יש משמעות בבוא בית המשפט לגזור את עונשה של הנאשמת. עתר הוא לשקול הפניית הנאשמת לממונה על עבודות השירות על מנת שניתן יהיה לגזור עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריאח ובכך לאפשר לה להמשיך את הליך השיקום.

באשר לבקשות החילוט: בהקשר לשעון טען הסניגור כי השעון התקבל במתנה מאדם שהוא חשוב לנאשמת. עוד טען, כי מעובדות כתב האישום ומהמסמכים שהגיש, ניתן ללמוד, כי אין לנאשמת מקורות הכנסה.

10. בדבריה לבית-המשפט הנאשמת ביקשה להתנצל על מעשיה, תיארה כי נגררה אחר "מישהו" וכי במהלך חקירותיה מסרה גרסאות בהתאם לעצות משפטיות שקיבלה, מבלי שהייתה מודעת עד כמה הדבר יסבך אותה. עם זאת, היא הודתה על תפיסתה, שכן הגיעה לטיפול במצב נפשי רעוע ביותר, תהליך השיקום פתח לה הזדמנויות בכל המישורים, והיא מעוניינת להמשיך בו. הוסיפה כי בית הסוהר אינו מקום מתאים עבורה, כי היא מעוניינת לסיים עם הטיפול ולהמשיך לעבוד בספארי עם אנשים שמעריכים אותה. סיימה באמירה שחוותה טראומות רבות בחיים וביקשה שבית המשפט יסייע לה להמשיך הלאה.

דין והכרעה

11. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הנאשמת במעשיה, יחד עם אותו "אחר", פגעה בערך המוגן שעניינו הגנה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים, הגורם להרס החברה ופרטיות. הקמת "מעבדה" באופן מתוכנן ומדוקדק לצד כמות הסם שנתפסה מבססות, כי הפגיעה בערך החברתי היא בעוצמה גבוהה.

13. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, ראוי להדגיש את מימד התכנון, שהוא אינהרנטי לביצוע עבירות גידול סמים ב"מעבדה", הבא לידי ביטוי בעניינו בשכירת בית, הקמת מבנה בטון לשימוש ייעודי של ייבוש עלים ובניית גדר מסביב, והצטיידות בציוד רב המחייבת השקעת אמצעים כספיים.

נסיבה מרכזית העומדת לחובת הנאשמת היא כמות הסם הגדולה שנמצאה בחזקתה. לאחר שלושה חודשים של פעילות, ברחבי המתחם נתפסו עציצים ושיתלי קנבוס בשלבי צמיחה שונים, כשעל-פי המפורט בכתב-האישום המדובר ב - 500 עציצי קנבוס שנמצאו בשני חדרי שונים, 500 שתילים

בחצר, 9.1 ק"ג קנבוס אשר עבר ייבוש ואוחסן בשלושה שקים במבנה הבטון, ושתי קופסאות שהכילו קנבוס במטבח ובסלון. הנאשמת הודתה בכך שב"מעבדה" נתפס קנבוס בכמות כוללת של 100 ק"ג נטו.

על-פי הודעותיה של הנאשמת שהוגשו לעיוני עולה, כי לאחר ששמרה על זכות השתיקה, לקחה על עצמה אחריות בלעדית לפעילות שהתרחשה ב"מעבדה" וסירבה למסור פרטים אודות בן-זוגה. רק בשלב מאוחר יותר, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בכתב-האישום, הודתה בכך גידלה והפיקה את הסם ביחד עם "אחר" המבוגר ממנה ב - 10 שנים, כשלמעשה זהותו לא ידועה לבית-המשפט עד היום, ורב הנסתר על הגלוי בעניין זה.

על רקע כמות הסם, הנזק הפוטנציאלי שצפוי היה להתרחש לציבור אלמלא תפיסת המשטרה הוא רב, ונמנעה הכנסה של כמות גדולה של סמים לשוק המשתמשים בו.

14. באשר למדיניות הענישה באופן כללי, לא יכולה להיות מחלוקת על כך, כי מפסיקת בית-המשפט העליון עולה מסר ברור לפיו אין להקל ראש בעבירות הנוגעות לסמים המוגדרים כ"קלים", וכי:

"... המאבק בנגע הסמים מחייב כי ההתייחסות לכל החוליות בשרשרת המסתיימת בהגעת הסם לציבור תהא מחמירה ועל כל מי שמהווה חוליה מחוליות השרשרת לדעת כי הוא נוטל על עצמו את הסיכון שבנשיאה בעונש המשקף את חומרת העבירות שביצעו ואשר משקף את הנזק שבמעשיהם לחברה (ראו בע"פ 2000/06 מדינת ישראל נגד ויצמן [20.7.06], פסקה 5).

15. לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, עיינתי בפסיקה שהוצגה לעיוני על-ידי התביעה (הכוללת ברובה הסדרי טיעון) ובפסיקה נוספת, ואציין בתמצית את העיקריים שבהם:

ע"פ 2194/14 **בן שמעון נגד מדינת ישראל** [10.9.14] - עניינו במערער שגידל שיחי קנביס במשקל של 33.5 ק"ג בדירה אותה שכר, בעוד מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו. תסקיר שירות המבחן כלל המלצה טיפולית לאחר שדווח על הליך שיקום יומי במקום המגורים והפנמת בעיית ההתמכרות. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 18 ל- 30 חודשים והשית על המערער 27 חודשי מאסר בפועל אשר כללו הפעלת 4 חודשי מאסר על תנאי. בית-המשפט העליון קבע כי אין להסתפק בענישה שאיננה כוללת מאסר בפועל, היות וגידל כמות גדולה של סם בעוד עונש מאסר על תנאי בגין עבירות דומות תלוי ועומד נגדו. עם זאת נקבע, כי התמדתו של המערער בהליך טיפולי לגמילה מהתמכרותו לסמים ראויים להערכה ולעידוד ומצדיקים הקלה מסוימת בעונש, אשר הופחת ל - 20 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 46662-04-15 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נגד סגל** [3.2.16] - עניינו בנאשם, נעדר עבר פלילי, ששכר דירה והקים "מעבדת הידרו", כשהוא נמצא מחזיק בצמחי קנבוס רבים בעציצים, במשקל נטו של 78.8 ק"ג, לצד ציוד רב. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית. נקבע מתחם ענישה שנע בין

24 ל - 48 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הושת עונש של 30 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 16958-01-14 (מחוזי חיפה) **מדינת ישראל נגד חייק** [30.4.14] - עניינו בנאשם אשר גידל והחזיק שתילים רבים סם מסוג קנביס בעצמים במשקל כולל של 60 ק"ג, במבנה באזור תעשייה לצד ציוד רב. הנאשם מכור לסמים, לחובתו עבר פלילי לא משמעותי ומעולם לא ריצה מאסר. נקבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר, ועל הנאשם הושת עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים.

16. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 עד 48 חודשי מאסר בפועל.

17. אין ספק שהעבירה המתמשכת שביצעה הנאשמת על נסיבותיה הן חמורות ומצדיקות עונש מאסר בפועל מוחשי מאחורי סורג ובריא - למצער ברף התחתון של מתחם העונש שנקבע. לצד זאת, הראיות לעונש שהוגשו מטעם ההגנה והאמור בתסקיר מעלים, כי הנאשמת מצויה בעיצומו של תהליך שיקומי משמעותי ביותר, ומתקיימים בעניינה התנאים הקבועים בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, במידה המצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם - אם כי לא במידה המבוקשת על-ידי ההגנה.

18. הדו"חות שנערכו על-ידי המטפלת של הנאשמת והתרשמות קצינת המבחן מעלים, כי לאחר מעצרה הנאשמת היתה במצב ירוד ביותר, בהמשך פיתחה תובנות באשר למצבה - לרבות באשר לבעיית ההתמכרות לסמים ואורח חייה שנלווה לכך, וכיום מצויה בתהליך טיפול משמעותי הכולל טיפול פרטני וקבוצתי ומלווה בבדיקות שתן המעידות על נקיין מסמים. במקביל, התחזקותה של הנאשמת באה לידי ביטוי בשילובה המוצלח במסגרת תעסוקתית ובלימודים. אני נותנת אמון בדברי הנאשמת, אשר נמסרו למטפלים וכן בבית-המשפט לפיהם היא חשה בוושה על מעשיה, מודעת להשלכותיהם וחל שינוי במצבה, בתפיסותיה ובאורח חייה.

19. לכך יש להוסיף, כי לנאשמת אין עבר פלילי, היא אישה צעירה בשנות ה - 30 לחייה ומעוניינת להקים משפחה, כשברקע נטען לקיומן של טראומות ילדות.

20. נתונים אלו מצדיקים, כאמור, סטיה ממתחם העונש ההולם - אך אינם מבססים את האפשרות שלא להשית עליה עונש הכולל ריצוי מאסר מאחורי סורג ובריא.

21. הנאשמת אמנם הודתה במיוחס לה בכתב-האישום המתוקן, אך כפי שהוזכר לעיל, עד היום רב הנסתר על הגלוי באשר לאותו "אחר". הגרסאות המשתנות של הנאשמת אינן מאפשרות לקבל את עמדתה הנוכחית שנמסרה לשירות המבחן, לפיה היתה שולית ופאסיבית במסכת ביצוע העבירות (גם אם אותו "אחר" היה מבוגר ממנה בעשור).

22. מציאות זו מצטרפת לאמירות הברורות של בית-המשפט העליון לפיהן, מדיניות הענישה הנהוגה מחייבת, ככלל, השתת מאסר בפועל גם במקרים בהם מדובר בנאשמים שנטלו חלק בהליך שיקומי, כשהודגש כי האינטרס השיקומי מהווה רק שיקול אחד מבין כלל השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את עונשו של הנאשם בעבירות כגון אלו (ראו, למשל: רע"פ 7819/15 **סלור נגד מדינת ישראל** [22.5.16], בפסקה 12, ובעניינו של מי שהורשע בגידול 7 ק"ג קנבוס בלבד; השוו לנסיבות החריגות בת"פ (מחוזי מרכז-לוד) 8843-02-15 **בוז'רנו נגד מדינת ישראל** [6.4.17], שעדיין אינו חלוט).

23. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, לאחר שקבעתי כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ושלילתי את כל הנסיבות, אני גוזרת את דינה של הנאשמת כדלקמן:

12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה: 14.7.15 - 13.8.15;

10 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות סמים מסוג פשע; 4 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות סמים מסוג עוון;

קנס בסך 20000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו, לתשלום עד ליום 1.1.18.

24. ב"כ המאשימה ביקשה להכריז על הנאשמת כסוחרת סמים ולהורות על חילוט כספים, ציוד שנתפס ושעון רולקס. עלתה מחלוקת אך ורק לגבי שעון הרולקס.

הנאשמת טענה באמצעות בא-כוחה שתי טענות: האחת - כי קיבלה את השעון במתנה ממאן שהוא והוא בעל ערך סנטימנטלי; השניה - כי היא רכשה את השעון, וכראיה הגישה קבלה על חלק משווי השעון (באסופת נ/5). אני מקבלת את גישת ב"כ המאשימה כי ראשית, המדובר בטענות הסותרות אחת את השניה ומטילות צל כבד על אמינות הנאשמת לעניין זה; שנית, אין אינדיקציה למקור הכספים שהביאו לרכישת השעון.

אשר על כן, אני מכריזה על הנאשמת כסוחרת סמים לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים. כפועל יוצא, מורה על חילוט כל הרכוש המפורט בבקשת החילוט בסוף כתב-האישום, לרבות שעון הרולקס, לטובת קרן החילוט על-פי פקודת הסמים.

הנאשמת תתייצב לריצוי מאסרה בכלא "נווה תרצה" ביום 18.6.17 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותה תעודת זהות וגזר-דין זה.

על ב"כ הנאשמת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיזן מוקדם, עם ענף אבחון ומיזן של שב"ס, טלפונים:

הערבויות שהופקדו בתיק המ"ת יהוו מעתה ערבויות להבטחת התייצבות הנאשמת לריצוי עונשה, והתנאים המגבילים - ככל שאלו קיימים - ימשיכו להיות בתוקף עד להתייצבותה לריצוי מאסרה.

בנוסף, ככל שלא הוצא צו עיכוב יציאה מהארץ, הרי שאני מורה על איסור יציאה מן הארץ עד לסיום ריצוי עונש המאסר, כשעל-פי הצהרתה אינה בעלת דרכון.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, במעמד הנוכחים.